

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

Посланець Ісламу – Мухаммад, мир йому і благословення Аллага

українська
мова

أوكراني

رسول الإسلام محمد ﷺ

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ
بِجَمْعِيَّةِ خِدْمَةِ الْمُحْتَوى الإِسْلَامِيِّ بِاللُّغَاتِ

٣ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٧ هـ

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات
رسول الإسلام محمد ؟ - أوكرائي. / جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١. -.
الرياض ، ١٤٤٧ هـ
٣٠ ص ؛ .سم

رقم الإيداع: ١٤٤٧/٩٠٧٣
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٥٧٠-٩٨-٢

Partners in Implementation

Content
Association

Rowad
Translation

Byenah

IslamHouse

This publication may be printed and disseminated by
any means provided that the source is mentioned and
no change is made to the text.

Tel : +966 50 244 7000

info@islamiccontent.org

Riyadh 13245-2836

www.islamiccontent.org

رَسُولُ الْإِسْلَامِ مُحَمَّدٌ ﷺ

**Посланець Ісламу –
Мухаммад, мир йому і
благословення Аллага**

اللَّجَّةُ الْعِلْمِيَّةُ

بِجَمْعِيَّةِ خِدْمَةِ الْمُحْتَوَى الْإِسْلَامِيِّ بِاللُّغَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

З ім'ям Аллага Милостивого, Милуючого

Посланець Ісламу – Мухаммад, мир йому і благословення Аллага

Загальний опис життя посланця Ісламу Мухаммада¹ (мир йому і благословення Аллага), в якому я розповім про його ім'я, походження, місцевість, родину, послання, з яким він прийшов, і до чого закликав, і що проповідував, і які знамення мав від Господа, і про Закон Божий, який він встановлював, і розповім про відношення до нього його ворогів.

1- Його ім'я, походження та місцевість, де він народився і виріс

Посланцем Ісламу є Мухаммад син Абдуллага, син Абдуль Муталіба, син Гашіма, який був нащадком Ісмаїла сина Ібрагіма (пророка Авраама, мир їм усім і благословення Аллага). Так сталося, тому що свого часу посланець Аллага – Ібрагім (мир йому) зі своєю дружиною Гаджар і немовлям Ісмаїлом, прийшов із Шаму (Сирії) до пустельної місцевості, де згодом буде Мекка, і поселив їх там за велінням Всевишнього Аллага. Коли

¹ Для зручності перекладу я намагався поєднати слова «Пророк» і «Мухаммад» так, щоб вони несли однаковий зміст.

Ісмаїль подорослішав, пророк Ібрагім (мир йому) знову прийшов до Мекки, і вони з сином Ісмаїлом (мир йому) збудували Каабу – Заповідну мечеть, навколо якої, згодом поселилися інші люди. І так з'явилося містечко Мекка, і воно стало місцем, куди з'їжджалися люди, для поклоніння Аллагу та паломництва. Таким чином, протягом віків люди лишалися мусульманами і поклонялися одному Аллагу, чим виконували заповідь Єдинобожжя, відповідно до релігії Ібрагіма (мир йому). Але зі зміною поколінь, відбувалось відхилення від основи вчення Ібрагіма, раз за разом більш сильніше, і в результаті це призвело до того, що Аравійський півострів, опинився у такому ж жахливому стані, як і решта світу, де язичництво вже не було прихованим, а разом з ним відбувалось поклоніння ідолам, вбивство новонароджених дівчат, пригноблення жінок, брехливі слова та свідчення, пияцтво, виправдання та розповсюдження низьких та мерзенних вчинків, трата на себе майна сиріт і лихварство, та інші низькі гріхи. І в такому місці, і в такому середовищі, у 571 році нашої ери народився посланець Ісламу – Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) син Абдуллага, який був із нащадків пророка Ісмаїла, сина пророка Ібрагіма (мир їм обом). Батько Мухаммада помер ще до його

народження, а мати померла коли йому тільки виповнилось шість років, тож їм опікувався дядько Абу Таліб. Мухаммад був сиротою, жив у бідності, і мав те, що вдавалося йому заробити власною працею.

2- Благословенний шлюб зі шляхетною праведною жінкою.

Коли Мухаммаду (мир йому і благословення Аллага) виповнилось двадцять п'ять років, він одружився на одній із знатних мекканських жінок – Хадіджі дочці Хувайліда, (нехай буде задоволений нею Аллаг), і мав від неї чотирьох доньок і двох синів, але сини померли ще в дитинстві. Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) з любов'ю і турботою ставився до дружини і усієї родини, і тому Хадіджа дуже любила його. Він мав щирі почуття до неї, і не забував про неї навіть через багато років після її смерті, що навіть міг порізати вівцю і роздати в подарунок м'ясо друзям Хадіджі, на згадку про неї, і як прояв уваги та піклування про них.

3- Початок Одкровення

Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) з дитинства мав високі моральні якості, і навіть люди його називали «ас-Саддик аль-Амін» (правдивий, вірний). Він приймав участь у почесних і відповідальних суспільних справах,

але разом з тим ненавидів і не підтримував ідолопоклонницькі обряди представників його народу, і ніколи не брав у них участі.

Коли йому виповнилося сорок років, в Мецці, Аллаг обрав його пророком, і ангел Джибріль (Гавриїл, мир йому), з'явився до нього, коли він усамітнювався в печері, з аятами першої сури із Благородного Корану, а саме зі словами Аллага Всевишнього:

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾

(1) «О Пророк, читай те, що посилається тобі з іменем Господа твого, Який створив все існуюче,

(2) і Який створив людину зі згустку крові!

(3) Читай, адже Господь твій Найщедріший,

(4) Який навчив людей письму пером,

(5) навчив людину тому, чого вона зовсім не знала.» [Сура «Згусток крові»: 1-5] Тоді пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) повернувся додому, до своєї дружини Хадіджі (нехай буде задоволений нею Аллаг) і розповів їй цю подію, і вона заспокоїла його. А потім відвела до свого двоюрідного брата Вараки ібн Науфаля, який був християнином і вмів читати Тору і Євангеліє, і Хадіджа звернулася до нього: «О двоюрідний брате, послухай сина свого брата», і запитав Варака: «О сину мого брата, що

ти побачив?», Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) розповів йому про все те, що сталося, і тоді Варака відповів йому: «Це Закон, який Аллаг відкрив пророку Мусі (Мойсею)! О, якби ж я був молодим! О, якби мені дожити до тих подій, коли твій народ буде гнати тебе геть від себе. І Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) запитав: «Вони будуть мене проганяти?» Він відповів: «Так! Адже ніхто з пророків не приходив з чимось подібним до того, з чим прийшов ти, як з ним обов'язково ворогували! Але якщо я доживу до цих подій, то я обов'язково допоможу тобі!»¹.

І таким чином, продовжилося зіслання Корану пророку (мир йому і благословення Аллага) у Мецці. Від Господа світів, ангел Джібріль передавав його пророку Мухаммаду (мир йому і благословення Аллага), і разом з текстом Корану йому було дано вірне розуміння Коранічних сенсів.

І пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) займався закликом свого народу до Ісламу, але вони відкинули його і боролися з ним з однієї сторони, а з іншої – пропонували йому багатство і царство в обмін

¹ Хадіс в Бухарі і Муслімі, зі слів Аїші (нехай буде задоволений нею Аллаг). Сахіх Бухарі (2) 1/7 і Сахіх Муслім (152) 1/139.

на те, щоб він зупинив свій заклик до Аллага, але він відмовився від такої пропозиції. І тоді вони почали говорити про нього такі речі, які завжди говорили пророкам невіруючі представники з їх народів: що він чаклун, брехун, той хто вигадує, і вони завдавали йому тілесних страждань, а також переслідували його самого та його послідовників. Проте пророк (мир йому і благословення Аллага) залишався в Мецці, закликаючи мекканців до Аллага, але разом з тим, він активно закликав людей, які приїжджали до Мекки в сезон хаджу (паломництва), тож він відвідував сезонні арабські ринки, де зустрічався з людьми і проповідував їм Іслам. Він не мав не меті отримати якісь вигоди цього світу, і не прагнув цього, як і не намагався підкорити собі людей, отримавши над ними владу, і ніколи не брався за зброю, щоб довести свою правоту. Але на початку свого заклику пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) кинув виклик людям, щоб вони надали такий самий величний Коран, як той, що був відкритий йому, і завжди продовжував кидати цей виклик своїм опонентам, адже вони стверджували, що Коран створено людиною. А увірували у пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) ті, хто потім стали його благородними сподвижниками, (нехай Аллаг буде

задоволений ними усіма).

За часи проповідництва у Мецці, Аллаг вшанував пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) великим знаменням, що іменується як «аль-Ісра» – перенос у Бейт аль-Макдіс (Єрусалим), та «аль-Міарадж» – піднесення на небо. Як ще раніше, піднес на небеса пророків Іл'яса (Іллю) та Ісу (Ісуса) (мир їм усім) про що відомо мусульманам і християнам з їх книг. На небі пророк (мир йому і благословення Аллага) отримав від Аллага веління виконувати п'ятикратну молитву і наказувати мусульманам виконувати її, і саме цю молитву мусульмани моляться п'ять разів на день. Крім того, в Мецці сталося ще одне велике знамення, а саме: Аллаг поділив навпіл Місяць так, що це побачили багатобожники.

Невіруючі курайшити використовували усі засоби, щоб відштовхнути людей від посланця Аллага (мир йому і благословення Аллага), в тому числі, вони постійно вимагали від нього показати їм небачені чудеса. Також вони заручилися допомогою юдеїв, щоб ті надали їм факти, на основі яких можна було б намагатися заперечувати заклик пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага), аби тільки зменшити інтерес людей до нього.

Разом з цим невіруючі курайшити продовжували переслідувати віруючих, тоді

пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) дозволив їм тимчасово переселитися до Ефіопії, і він (мир йому і благословення Аллага) сказав їм про це: «Воістину, там є справедливий цар, який нікого не гнобить. І він – цар-християнин». Коли переселенці прибули до Ефіопії, вони показали царю Наджаші релігію, яку приніс пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага), і він прийняв Іслам і сказав: «Клянусь Аллагом, ця і та релігія, яку приніс Моїсей (мир йому), вийшли з одного джерела». Але пророк (мир йому і благословення Аллага) і мусульмани, які залишилися в Мецці, продовжували відчувати на собі шкоду та зло, яку їх народ продовжував завдавати їм.

Але серед тих, хто увірував у пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) під час сезону паломництва, була група чоловіків з міста Медіна. Вони увірували і присягнули пророку (мир йому і благословення Аллага) на вірність Ісламу та повну підтримку, якщо той переселиться до їхнього міста, яке тоді ще називалося Ясріб. Тоді пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) дозволив мусульманам переселитися із Мекки до Медіни – міста Пророка, і вони переселилися. Таким чином Іслам став поширюватися в місті Медіна, аж поки не залишилося жодного

будинку, в який би не увійшла ця релігія.

І пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) провів тринадцять років у Мецці, і весь цей час він закликав людей до Єдинобожжя, а після цього, Аллаг дозволив йому переселитися до Медіни. Тож, він переселився і приніс із собою заклик до Ісламу, але разом із цим, йому поступово відкривалися нові закони та положення Ісламу. Згодом, він почав відправляти посланців з листами до очолюючих племена і царів, запрошуючи їх до Ісламу, зокрема: Царю Риму, царю Персії та царю Єгипту.

Одного разу, в Медіні сталося затемнення сонця, яке налякало людей, а ще це збіглося зі смертю Ібрагіма, сина пророка (мир йому і благословення Аллага), і тоді люди сказали: «Сонце затьмарилося, бо помер Ібрагім», на що відповів посланець Аллага:

(إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَكْسِفَانِ لَمَوْتِ أَحَدٍ، وَلَا لِحَيَاتِهِ، وَلَكِنَّهُمَا مِنْ آيَاتِ اللَّهِ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِمَا عِبَادَهُ).

«Сонце і місяць затьмарюються не через смерть або народження когось, але вони є знаменнями Аллага, якими Він лякає Своїх рабів»¹. Якби Пророк (мир йому і благословення Аллага) був брехуном, то він би поспішив

¹ Сахіх Муслім (901)

скористатися цією подією, щоб посилити людський страх, і схилити людей на свою сторону, і сказав би, що сонце затьмарилося через смерть його сина, давши зрозуміти, що з тими, хто не вірують у нього, може статися щось набагато гірше.

Аллаг прикрасив пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) найвищими моральними якостями, і Він описав його словами:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝﴾

«і воістину ти маєш найкращі моральні якості!» [Сура Тростина для письма :4] Йому були притаманні всі високі моральні якості, такі як: чесність, щирість, хоробрість, мужність, справедливість та вірність навіть щодо ворогів, щедрість, любов до бідних, неповноцінних, вдів і нужденних, і бажання наставити кожного на істинний шлях, і милосердя до них, і скромність, така, що чужинець, який прийде і захоче знайти посланця Аллага (мир йому і благословення Аллага) серед людей, то не відрізнити його від сподвижників (нехай буде задоволений ними Аллаг), і обов'язково запитає: «Хто з вас Мухаммад?»

Його поведінка була виявом гідності та благородства у стосунках з усіма: другом і ворогом, близьким і далеким, старим і молодим,

чоловіком і жінкою, твариною і птахом.

Коли Аллаг завершив встановлення Своєї релігії, а пророк (мир йому і благословення Аллага) виконав свою місію в повному обсязі, то він помер у віці шістдесяти трьох років, з яких він прожив сорок років до пророцтва і двадцять три роки вже як пророк і посланець. Він був похований у Медіні – місті пророка, не залишивши ні грошей, ні спадщини, окрім свого білого мула, на якому він їздив, і тієї землі, яку він віддав як милостиню для бідних мандрівників, які потребують прихистку.¹

А щодо кількості мусульман, які увірували у пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) і пішли за ним, то вона була досить великою. Тільки понад сто тисяч його сподвижників здійснили з ним прощальний хадж, який відбувся приблизно за три місяці до його смерті. Очевидно, що виховання сподвижників – це один із тонких методів збереження і поширення цієї релігії, а пророк (мир йому і благословення Аллага) виховав їх на цінностях і принципах Ісламу так, що вони стали найкращим прикладом справедливості, аскетизму, благочестя, вірності і жертвовності для цієї великої релігії, в яку вони вірили.

Його сподвижники (нехай Аллаг буде

¹ Сахіх аль-Бухарі (4461) 6/15.

задоволений ними усіма) були найсильнішими у вірі: в її теорії і практиці, а також у щирості віри, переконаннях, самовідданості, мужності та щедрості, найкращими серед яких були: Абу Бакр ас-Сиддік, Умар ібн аль-Хаттаб, Усман ібн Аффан та Алі ібн Абі Таліб (нехай Аллаг буде задоволений ними усіма), – вони одні з перших увірували в Аллага і Його пророка (мир йому і благословення Аллага), і стали халіфами (правителями мусульман) після нього, які несли знамено цієї релігії. Вони не володіли нічим із якостей пророцтва, і сам пророк (мир йому і благословення Аллага) не виділяв їх чимось особливим з-поміж інших сподвижників (нехай Аллаг буде задоволений ними усіма).

І зберіг Аллаг Свою Книгу, з якою прийшов посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага), та його Сунну (життєвий метод), а також його життєпис: його слова і вчинки – все зберіг на тій мові, на якій говорив посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага). За всю історію людства не зберіглося жодної біографії в таких деталях, як біографія посланця Аллага (мир йому і благословення Аллага), зберіглося як він спав, їв, пив і сміявся, і навіть як він повадився зі своєю родиною вдома. Всі обставини його життя збережені і записані в його життєписі, але головне, що він – людина, і разом з тим, він – посланець від Бога. Йому не

притаманно нічого із божественних атрибутів та якостей, він не спроможний сам по собі зробити якесь добро, як і не може відвернути ніяке зло, все це – тільки з дозволу Аллага!

4- Його послання

Аллаг послав Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) в світ після того, як багатобожжя, зневіра і невігластво поширилися по всій землі, і не залишилося на землі людей, які б без прояву багатобожжя, щиро поклонялися одному Аллагу, за винятком деяких представників із людей Писання (юдеїв та християн). Аллаг послав Свого посланця Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) як останнього пророка, яким завершив епоху пророків до людства, і після нього вже ніколи не буде пророків. І послав його з настановами і істинною релігією для всього світу, щоб звеличити її над усіма минулими релігіями, і щоб вивести людей із темряви ідолопоклонництва, зневіри та невігластва до світла єдинобожжя і істинної віри, і його послання доповнює послання усіх попередніх пророків (мир їм усім).

І Він закликав до всього того, до чого закликали усі інші пророки і посланці (мир їм усім): Нух (Ной), Ібрагім (Авраам), Муса (Мойсей), Сулейман (Соломон), Дауд (Давид) та

Іса (Ісус), а саме: вірити в те, що Господом є тільки Аллаг Єдиний, який є Творцем усього існуючого, Який забезпечує життєвим наділом усі створіння, і Він – Той, Хто дає життя, і Той, Хто вмертвляє, і Він – Володар і Цар, Той, Хто керує усіма процесами в світі і контролює усі створіння, Він – Милостивий до них і Милуючий. І Він є Творцем абсолютно усього, що існує в світі, незалежно видимим воно є чи невидимим. І все, крім Нього, є творінням із Його творінь, і ніщо із них не має ознак божественності.

І посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) з особливою увагою закликав до поклоніння тільки одному Аллагу, і закликав до відмови від поклоніння та звеличування когось чи чогось іншого. Він (мир йому і благословення Аллага) також пояснив в усіх деталях і максимально зрозуміло, що Аллаг є єдиним богом, окрім Якого немає нікого, хто мав би божественні якості, і був би іншим справжнім богом. І разом з цим, Аллаг не має ніякого співучасника в божественності, якому теж треба поклонятися, і не має помічника у володарюванні, який допомагає Аллагу управляти та самотійно впливає на якісь процеси в світі. І що Аллаг не народжений сам, і не народжував ні синів, ні дочок, і не має собі подібного або рівного, і не втілюється в жодне

зі своїх творінь.

І пророк (мир йому і благословення Аллага) закликав вірити в усі божественні книги, такі як Сувій Ібрагіма та Муси (мир їм), в Тору, Забур (Псалтир) та Інджилъ (Євангеліє). Він також закликав вірити в усіх пророків без виключення (мир їм), і вважав, що той, хто не увірував хоча б в одного пророка, той не увірував в усіх.

Він сповістив людям про милість Аллага, а саме про те, що Аллаг – Той, Хто наділяє їх усіма видами достатку у цьому житті, і що Він – Господь Милуючий, і що Він один судитиме створіння в Судний день, коли воскресить їх усіх з могил, і що Він – Той, Хто винагороджує віруючих за їхні добрі справи в десятикратному розмірі, а за погану справу відплачує відповідно, без збільшення. І праведні раби матимуть вічне блаженство в майбутньому житті, а ті, хто не увірував і здійснювали погані справи, такі отримають покарання як у цьому світі, так і в майбутньому.

У своєму посланні Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) не прославляв ані свій рід, ані свою країну, ані своє благородне ім'я. Дійсно, у Священному Корані імена пророків Нуха, Ібрагіма, Муси та Іси (мир усім) згадуються частіше, ніж його власне ім'я (Мухаммад). А ім'я його матері та імена його дружин взагалі не згадуються у Священному

Корані. Натомість, ім'я матері пророка Муси згадується у Корані не один раз, а ім'я пречистої Марії (мир їй) згадане тридцять п'ять разів.

Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) був захищений від того, щоб своїми діями протирічити релігії чи здоровому глузду, чи вродженій людській природі, чи високій моралі. Також, усі пророки були непогрішними в тому, що вони повідомляли від Аллага, бо вони були обрані для передавання Божих заповідей Його рабам. Але разом з тим, жоден пророк не мав нічого з божественних атрибутів: ні атрибутів господства, ні атрибутів божественності. Навпаки, вони – такі ж люди як усі, але з однією різницею, що Всемогутній Аллаг відкрив їм Свої послання.

Одним з найбільших доказів того, що послання Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) є одкровенням від Бога – це те, що воно існує сьогодні перед нами, так само, яким воно було за його життя, і за цим писанням слідує понад мільярд мусульман, що живуть по його законам, і виконують відповідно до нього свої обов'язки, такі як молитва, закят, піст, паломництво і т.д., без змін і спотворень та перекручення.

5 - Ознаки, знамення і докази Його пророцтва

Аллаг завжди підтримував своїх пророків знаменнями та дивами, які були доказом істинності пророцтва для людей, і беззаперечним доказом факту їхнього послання від Бога. Аллаг дав кожному пророку достатньо знамень, щоб люди повірили в ці знамення, і прийняли пророків і довірилися їм. А з усіх знамень, які давались пророкам, найвеличнішими є знамення, які були дані нашому пророку Мухаммаду (мир йому і благословення Аллага). Господь дав йому Священний Коран, який є незмінним пророчим знаменням, аж до Судного дня, а також Аллаг підтримав його іншими великими знаменнями і дивами, серед яких:

Нічна подорож Пророка (мир йому і благословення Аллага) із Мекки до Єрусалиму, а потім підняття на небеса, відома як «Аль-Ісра і аль-Міарадж». Іншим знаменням було розділення місяця навпіл, а в інший раз, під час сильної посухи, Аллаг зіслав зливу, як моментальну відповідь на пророче звернення до Аллага з молитвою про це.

А в іншій ситуації Аллаг дарував йому можливість, щоб він нагодував сотні людей з однієї посудини.

Із чудес, даних пророку (мир йому і благословення Аллага) від Аллага, також були правдиві знання про події минулих часів, і він розказував ці історії, подробиці яких не були збережені серед людей, як наприклад, історії про минулих пророків та їх народи, серед яких відома історія про мешканців печери.

І до цих чудес можна віднести одкровення описів подій майбутнього, як наприклад, про вогонь, що вийшов із землі Хіджаз, і побачили його жителі Шаму за тисячу кілометрів, і про те, що люди між собою почнуть конкурувати та змагатися в будівництві найвищих будівель, що і сталося, як ми бачимо.

І серед його чудес було й те, що пророку (мир йому і благословення Аллага) в його житті було достатньо лише Аллага, і він був захищеним від зла людей.

І втілення в життя того, що він (мир йому і благословення Аллага) пророкував і повідомляв сподвижникам, як наприклад його слова:

(لَتُفْتَحَنَّ عَلَيْكُمْ فَارِسُ وَالرُّومُ، وَلَتُفَقَنَّ كُنُوزُهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ).

«Обов'язково Персія і Рим падуть перед вами, і їх скарби ви будете витрачати на шляху Аллага!»

А ще, Аллаг двічі підтримав його ангелами під час битви мусульман з ворогами.

Окремим знаменням є те, що минулі пророки (мир їм усім) сповістили свої народи про появлення пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) з пророцтвом. Серед них були пророки Муса (Мойсей), Дауд (Давид), Сулейман (Соломон), Іса (Ісус) та інші пророки народу Ізраїля (мир їм усім).

А також до його чудес можна віднести ті дивовижні логічні докази, та унікальні порівняльні приклади¹, які гармонійно сприймаються здоровим глуздом.

І таких дивовижних слів, повних логічних доказів, та прикладів для порівняння досить багато у Священному Корані та у пророчій Сунні. Насправді, їх надто багато, щоб просто порахувати їх, але хто хоче розібратися в них, той повинен звернутися до Священного Корану, книг Сунни та біографії пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага), адже в цих джерелах містяться зрозумілі пояснення цих слів з Корану.

Очевидно, що якби ці великі знамення не сталися, то противники пророка (мир йому і благословення Аллага) серед яких були

¹ Наприклад, вислів: «О люди, була приведена притча, тож слухайте її. Ті, до кого ви закликаєте, окрім Аллага, не зможуть створити й мухи, навіть якщо зберуться та об'єднують свої зусилля для цього. А якщо ж муха забере хоч щось у них, то вони не зможуть відібрати це у неї, щоб повернути собі. Слабкий той, хто просить таким чином, і той у кого просять, окрім Аллага» [Сура аль-Хадж: 73].

невіруючі курайшити, юдеї та християни, що проживали на той час в Аравії, обов'язково знайшли б шлях для дискредитації його і застереження і віддалення людей від нього.

Священний Коран – це Книга, яку Аллаг відкрив у вигляді одкровення пророку Мухаммаду (мир йому і благословення Аллага), це – пряма Промова Господа світів, і Аллаг зробив її викликом для людей і джинів, щоб вони принесли таку ж книгу або хоча б одну суру, подібну до сури Корану, і виклик залишається й до сьогодні! Священний Коран дає відповіді на багато важливих питань, які спантеличували мільйони людей. Також, дивом Корану є те, що він не змінився через віки, і в наш час він існує на тій арабській мові, на якій він вперше з'явився, не втративши жодної літери, і при цьому він друкується, і видається, і є найвеличнішою книгою, яка тільки була дана людям. І однозначно вона варта того, щоб її прочитати, або ж ознайомитися з її перекладом, а той, хто не встиг прочитати і не увірував, той втратив абсолютне благо. Також Сунна пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) – це образ пророчого життя, його метод, його життєпис, і вона зберігається і передається ланцюжком достовірних та надійних переповідачів, яка надрукована арабською мовою, якою говорив пророк (мир йому і

благословення Аллага), і яка є незмінною, тією мовою, якою говорять сьогодні, також вона перекладена на багато мов. Священний Коран і Сунна пророка (мир йому і благословення Аллага) є єдиним джерелом постанов і законів релігії Іслам.

6- Шаріат, з яким прийшов пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага)

Шаріат, який приніс пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) – це безпосередньо Закон релігії Іслам, і він є завершенням усіх минулих божественних законів і останнім із божественних посилянь, і він подібний до законів попередніх пророків, хоча способи їх втілення дещо відрізняються.

І він є досконалим Законом, чинним для всіх часів і місць, він є благом для релігійного та побутового життя кожної людини на землі. Він включає в себе всі правила поклоніння Аллагу, що є обов'язковим для всіх людей, такі як молитва і закят, і пояснює людям як їм проводити фінансові, економічні, соціальні, політичні, військові та екологічні дії, вказує на дозволені і заборонені вчинки, а також на інші речі, які необхідні людині в житті.

Шаріат оберігає релігію, кров, честь, майно, розум і нащадків людей. Він включає в себе всі

достоїнства і добрі справи, і застерігає від будь-якого пороку і зла. Він закликає до людської гідності, поміркованості, справедливості, щирості, чистоти, майстерності, бажання добра людям та любові до них, а також забороняє кровопролиття, і турбується про безпеку батьківщини і забороняє тероризм і залякувати людей безпідставно. Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) вів боротьбу проти тиранії, корупції та нечестя в усіх її проявах і формах, а також проти забобонів, усамітнення та чернецтва.

Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) пояснив, що Аллаг вшанував усіх людей – як чоловіків, так і жінок – і гарантував кожному їхні права. А також поклав на них відповідальність за кожен їх вибір у житті, та за усі дії і взаємовідносини, а також поклав на них відповідальність за будь-які дії, що шкодять їм самим чи іншим. Він зробив чоловіків і жінок рівними з точки зору віри, відповідальності, винагороди і покарання, і цей Шаріат має особливу турботу про жінок як матерів, дружин, доньок і сестер.

Шаріат, з яким прийшов пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага), оберігає розум і забороняє все, що його руйнує, як наприклад, вживання алкоголю. Іслам вважається релігією світла, що освітлює шлях

розуму, щоб людина могла поклонятися своєму Господу на основі розуміння і знання, а Закон Ісламу підносить значення і важливість розуму, робить його головним інструментом для прийняття рішень, звільняючи людину від кайданів забобонів та язичництва.

Закон Ісламу звеличує достовірне знання, закликає до наукових досліджень, вільних від примх, і закликає до роздуму про себе і всесвіт, а правильні наукові висновки не суперечать тому, з чим прийшов Пророк (мир йому і благословення Аллага).

Шаріат не дискримінує жоден народ чи расу людей, і не надає перевагу одному народу над іншим. Адже, в основі, всі люди рівні перед положеннями Закону Аллага, тому що всі люди рівні у своїй основі, і немає ніякої переваги, окрім як в благочесті, а пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) сказав, що кожна дитина народжується в своєму природньому стані (фітра), і ніхто не народжується грішним та не успадковує чужого гріха.

В ісламському Законі Аллаг встановив каяття – акт звернення до Господа за пробаченням, разом із залишенням своїх гріхів. Прийняття людиною релігії Іслам знищує всі попередні гріхи. Каяття скасовує попередні гріхи і в Ісламі немає необхідності сповідувати свої гріхи перед людьми. Іслам вчить нас мати

прямі відносини між нами і нашим Господом, відносини, в яких немає місця посередникам. В Ісламі вам не потрібно, щоб хтось був посередником між вами і Аллагом. Також, Іслам суворо забороняє робити людей богами, законотворцями або співбогами і помічниками Аллагу, в будь-чому.

І Закон, з яким прийшов Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) відмінює усі попередні Божі закони, і цим самим Іслам стає тим єдиним Законом, який Аллаг затвердив для всього людства на всі часи. Це тому, що ісламський Шаріат, який Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) прийняв від Бога, є останнім законом до Судного дня, і він однаково актуальний для жителів усього світу. Таким чином він скасовує те, що було до нього, так само, як попередні закони скасували один одного. Аллаг Всемогутній, не приймає інший закон окрім закону Ісламу. Він не приймає іншої релігії, окрім релігії Іслам, який приніс пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага). Той, хто буде сповідувати іншу релігію, то від нього не буде прийнято. Той, хто хоче знати деталі положень цього Шаріату, повинен шукати їх в достовірних надійних джерелах, які описують Іслам.

Мета Закону Іслам, як і мета всіх божественних послань, полягає в тому, щоб

людина була щирим рабом Бога, Господа світів і звільнилася від рабства людей, матерії чи забобонів.

Закон Ісламу дійсний та актуальний для всіх часів і місця, і в ньому немає нічого, що б суперечило істинним інтересам людини, адже він є одкровенням від Аллага, який краще знає, що дійсно потрібно людям. А людям потрібен закон вірний і повноцінний, який сам по собі є правильним, положення якого не суперечать один одному, який корисний для усього людства, і який не є вигаданим, а отриманий від Господа, і цей Закон направляє людей на шлях добра і керівництва, і якщо вони спираються на нього, то їхнє життя матиме стабільність, і вони будуть в безпеці від несправедливості у відношеннях між собою.

7- Ставлення до пророка (мир йому і благословення Аллага) його опонентів та їхні свідчення щодо нього

Немає сумніву, що у кожного пророка є вороги, які виступають проти нього і стоять на шляху його заклику, і відмовляють людей від віри в нього. Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) мав багато ворогів за життя і після смерті, однак, Аллаг здолав їх усіх. Багато з них, як давніх, так і сучасних, свідчили, що він дійсно був пророком, і що він прийшов

рівно з тим, з чим приходили усі попередні пророки (мир їм усім). Вони визнавали його правоту, але заважало їм увірувати в нього багато причин, серед яких була надмірна любов до свого високого положення серед людей, або страх несправедливого осуду суспільством за свій вибір, або страх втратити заборонений заробіток, який заробляв на своїй посаді.

І уся хвала належить Аллагу – Господу світів.

Index

Посланець Ісламу – Мухаммад, мир йому і благословення Аллага	2
1- Його ім'я, походження та місцевість, де він народився і виріс	2
2- Благословенний шлюб зі шляхетною праведною жінкою.	4
3- Початок Одкровення	4
4- Його послання	14
5 - Ознаки, знамення і докази Його пророцтва	18
6- Шаріат, з яким прийшов пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага)	22
7- Ставлення до пророка (мир йому і благословення Аллага) його опонентів та їхні свідчення щодо нього....	26

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

978-603-8570-98-2